

liggende Tilfælde, saa have vi, efter hvad der tidligere er passeret igjennem Finantslovene, en sikker Antagelse af, at der omtrent vil udtræves 2,000,000 Rd., som Kongerigets Bidrag til Fællesudgifterne. Men det er ikke alene dette, som vi af Finantslovene vide, vi have tillige derigjennem den udtrykkelige Bestemmelse, at af disse 2,000,000 Rd. ville omtrent 900,000 Rd. udtræves extraordinært, og det er netop udtrykt ved hvad der nu er Lov om de Gjenstande, hvortil denne Sum skal anvendes. Vi have endvidere Ministeriets Anerkjendelse af, at det, der i Finantsloven er bestemt som *extraordinært*, ikke skal kunne optages som en Bestanddeel af det foreløbige Normalbudget; — der skal et Samtykke af Rigsraadet til, for at dette *Extraordinaire* skal kunne gaae over til at blive en *ordinair* Deel af Budgettet. Ved altsaa at tilføie den Sætning „*hvoraf 900,000 Rd. extraordinært*“ handle vi ingenlunde vilkaarligt, men vi udtrykke kun den factisk bestaaende Tingenes Tilstand. Det er naturligtvis en Selvfølge, at naar der i saa Henseende indtræder nogen Forandring i de lovlig gjældende Regler, saa vil det udøve sin Indflydelse paa den Bestemmelse, vi her tage, ligesom f. Ex., som bemærket, en senere vedtagen Gagelov udøver Indflydelse paa Budgettet. Det er altsaa aldeles i Overensstemmelse med de Grundsætninger, vi hidtil have fulgt, naar vi stille det *Ordinaire* og det *Extraordinaire* paa den foreslaaede Maade. Hvad angaaer den Sætning: „*der kun udredes af Kongerigets Kasser, efterhaanden som Tilskud behøves og forsalde til Udtælling*“, da kan jeg egentlig heller ikke skjønne, at der kan være nogen Betænkelse i denne Tilføining. Jeg tilstaaer, at Betydningen heraf, som bemærket af den ærede Indenrigsminister, staaer i Forbindelse med Spørgsmaalet om Kassebeholdningen. Jeg maa iøvrigt bemærke, at Udvalget jo har været meget forstigtigt med sine Udtryk; det bruger saaledes ikke Udtrykket, at Beløbet „*bevilges*“, men at det „*anslaaes*“ til 2,000,000 Rd., og derved troer jeg, at det har skjælnet imellem denne Bestemmelse og andre Bestemmelser i Finantsloven. Forsaavidt at der er blevet anført, at vor Beslutning fik en anden Betydning, ja endog blev betydningsløs derved, at Beslutningen om den her omhandlede Sums Størrelse tages af Rigsraadet og Regjeringen, og at vi skulde vogte os for, saaledes at opfordre til en Undersøgelse af, om nogen Bestemmelse i Finantsloven er uden Betydning, da flygter jeg ikke for, at deraf skulde fremstaae nogen Ulempe. Det er jo paa Grund af et aldeles bestemt Lovbud, der her er vedtaget, at Rigsraadet har en Indflydelse paa Bestemmelsen i denne Paragraph, og da der ikke er indrømmet nogen anden Myndighed en saadan Indflydelse, saa have de Beslutninger, der i den Henseende vedtages af Kongen og Rigsraadet, jo deres fulde Betydning. Jeg skal sluttelig kun tilføie, at omendskjøndt jeg saaledes anseer Udvalgets Forslag for det correcteste, saa kan jeg ingenlunde lægge nogen stor Vægt paa, om man enten vedtager det ene eller det andet. Forsaavidt der er yttret en bestemt Modstand imod den sidste Deel af Fleertallets Forslag, saa troer jeg ikke, at det har nogen væsentlig Betydning, om man føier Regjeringen i, at denne Deel udgif; jeg anseer det for at være correctere, at den staaer, men forsaavidt man finder det betænkligt fra Regjeringens Side, da tillægger jeg ikke denne Deel af Forslaget en saadan Betydning, at jeg ligeoverfor denne Modstand skulde ville fastholde den.

ningsløs derved, at Beslutningen om den her omhandlede Sums Størrelse tages af Rigsraadet og Regjeringen, og at vi skulde vogte os for, saaledes at opfordre til en Undersøgelse af, om nogen Bestemmelse i Finantsloven er uden Betydning, da flygter jeg ikke for, at deraf skulde fremstaae nogen Ulempe. Det er jo paa Grund af et aldeles bestemt Lovbud, der her er vedtaget, at Rigsraadet har en Indflydelse paa Bestemmelsen i denne Paragraph, og da der ikke er indrømmet nogen anden Myndighed en saadan Indflydelse, saa have de Beslutninger, der i den Henseende vedtages af Kongen og Rigsraadet, jo deres fulde Betydning. Jeg skal sluttelig kun tilføie, at omendskjøndt jeg saaledes anseer Udvalgets Forslag for det correcteste, saa kan jeg ingenlunde lægge nogen stor Vægt paa, om man enten vedtager det ene eller det andet. Forsaavidt der er yttret en bestemt Modstand imod den sidste Deel af Fleertallets Forslag, saa troer jeg ikke, at det har nogen væsentlig Betydning, om man føier Regjeringen i, at denne Deel udgif; jeg anseer det for at være correctere, at den staaer, men forsaavidt man finder det betænkligt fra Regjeringens Side, da tillægger jeg ikke denne Deel af Forslaget en saadan Betydning, at jeg ligeoverfor denne Modstand skulde ville fastholde den.

Grundtvig: Det er i Anledning af, hvad den ærede Rigsdagsmand for Odense Amts 1ste Valgkreds (Schovelin) anførte imod det Rigtige og Passende i at gjøre noget Slags Overflag over, hvad der kan blive fordret som overordentlig Bidrag for Kongeriget til Monarchiets fælles Udgifter, jeg siger, det er i Anledning af, hvad han derom sagde, at mig synes det kan behøves at anføre Bestemmelsen desangaaende i Fællesforfatningens af 2den October, ikke tildeels, men tilfulde; ligesom der nemlig dert, som den ærede Rigsdagsmand anmærkede, er sagt, at der af Kongeriget skal udbetales, hvad der for dets Vedkommende behøves til at udfylde den mulige Mangel i Fællesindtægterne, saaledes siges der ogsaa paa samme Sted, at, hvad Kongeriget saaledes skal udrede, skal regnes til Kongerigets særlige Udgifter, og altsaa hen-